

Prædiken søndag d. 6. november 2022 - Alle Helgen
Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.
Tekster: 2. Kor 4,1-18 & Joh 11,17-27

Alle har lyst til at komme til himlen, men ingen har lyst til at dø for at komme derhen. (Ukendt)

Eller

I am not afraid of death; I just don't want to be there when it happens. (Woody Allen)

Alle mennesker gør sig tanker om døden, for er der et alment menneskeligt træk, som gælder for alle, høj som lav, rig eller fattig er det, at døden kommer til os alle.

Ligesom ingen mennesker er undtaget fra Guds kærlighed i livet, er ingen fritaget for døden.

Der er mange måder at håndtere tanker om døden på. Man kan være reelt angst for døden. Man kan skubbe tankerne fra sig i en håbløs fornægtelse, som fungerer indtil man konfronteres med et dødsfald i en nærmeste omgangskreds.

Man kan holde krampagtigt fast i livet og gøre alt muligt for at være så sund som overhovedet muligt. Nogen vil endda gøre noget så ekstremt som at træne og løbe.

Men uanset hvad vi gør, kan vi aldrig løbe fra døden.

I dag er det alle helgen søndag. Egentlig er det en dag, hvor kirken mindede alle de små helgener, som ikke havde deres egen dag.

2 af 7

Reformationen har gjort op med dette, men vi har stadig dagen. I mange år har dagen haft den betydning, at vi har mindedes og været taknemmelig over dem, som ikke er i livet mere, men som på en eller anden måde har vist os vej i et liv med Gud.

Det kan have været en præst, som har sagt noget, der har ramt plet. Det har man faktisk hørt om. Men mere sandsynligt er det, at det er et menneske fra kirken eller omgangskredsen, som har vist én godhed, kærlighed og omsorg for på den måde at pege mod troen.

De senere år har dagen flyttet fokus til, at det er blevet en mindedag, hvor man i kirkens mindes dem, som er døde i året der er gået. På den måde er det faktisk lykkes kirken at være relevant fordi den tager menneskers sorg og savn alvorligt og giver plads og rum til sorg og savn, men samtidigt forkynder håbet om det evige liv sammen med Gud.

Alle helgen søndag er blevet en af de helt store dage, hvor rigtigt mange danskeres går i kirke.

Vi skal alle dø, og jeg tror, at rigtig mange undrer sig over, hvor det er vi går hen, når vi går bort.

Bibelen har et sprog for dette. På dansk er det ikke helt så rigt, som det er på græsk, som er det oprindelige ny testamentelige sprog.

Helt klart er det, at den menneskelige eksistens beskrives med elementer som ånd, sjæl, psyke, hjerte og krop.

3 af 7

I dag er der udbredt enighed om at mennesket er mere end sin krop, som iøvrigt er skrøbelig og forgængelig.

Paulus beskriver det som, at vi har skatten fra Gud i skrøbelige lerkar.¹ Alle der hørte eller læste den beskrivelse vil forstå, hvor skrøbelige vores kroppe er, men også at de kan være fantastiske og flotte, men at de ikke kan holde evigt.

Paulus beskriver menneskelivet som et liv i et telt, igen underforstået at det er faktisk ikke særligt solidt, og der kommer en dag, hvor det dødelige skal opluges af LIVET.

Han beskriver det dødelige liv som en skat og at vi ikke bliver modløse for selvom vores ydre menneske går til grunde, så fornyes dog vort indre menneske dag for dag.²

Han fortsætter: "For vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en evig vægt af herlighed, for vi ser ikke på det synlige, men på det usynlige; det synlige varer jo kun en tid, det usynlige evigt."³

Trumfen, baggrunden for overhovedet at sige sådan er naturligvis at finde hos Jesus. Jesus som tog alt, hvad der kan skille os fra Gud - synden - på sig og gik i døden på et kors, men som Gud oprejste igen på den tredje dag. Det er trumfen. Han er baggrunden for al tale om evigt liv, fordi han gik vejen for os.

¹ 2. Kor 4,1-18. Særligt vers 7.

² 2. Kor 4,16

³ 2. Kor 4,18

4 af 7

Da Paulus skriver sine første breve er mange af de 500 mennesker, som på et tidspunkt har set den opstandne Jesus stadig i live.⁴ Det er altså noget Paulus skriver et sted mellem 20 og 40 år før evangelierne skrives.

I evangelier taler Jesus om døden og det evige liv, men det er et relativt lille tema. Der er helt klart en understregning af, hvordan vi lever nu, således at Guds vilje kan ske både jo i himlen og på jorden.

Jesus er klar på, at der er et andet rige, et rige hvor Guds vilje er slået igennem, og hvor de, som er gået foran os er hos Gud. Et sted, hvor Guds kærlighed og intet andet råder.

I Johannesevangeliet finder vi den fantastisk beretning om opvækkelsen af Lazarus.

Jesus er på vej mod Betania, men inden han når frem dør Martha og Marias bror Lazarus. Da de når frem får de at vide, at Lazarus allerede har ligget fire dage i graven. Martha kommer Jesus i møde og hun er næsten bebrejdende idet hun siger til Jesus: Herre, havde du været her, var min broder ikke død.

I dag skal vi ikke dykke ned i historien, for det er der ikke tid til, men vi skal lægge mærke til, hvad Jesus siger til hende, og dermed til os: "Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø."⁵

⁴ 1. Kor 15,6

⁵ Joh 11,25-26

Jesus viser med opvækkelsen af lazarus, at døden ikke får det disse ord, men det gør han ikke for Lazaerus' skyld eller søstrenes skyld, men for gøde jorden for den opstandelsen, som han selv skulle have.

Jesus dør og opstår, og inden da forbereder han dagen for sine disciple. I Johannes 14 siger han: "Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen."⁶

Jeg synes, det er en fin tanke, at Jesus gør plads til os i sin fars hus. Der er et hjem, der venter. Og så er der lige den lille detalje, at Jesus lover at komme og tage os med sig. Jesus henter os hjem.

Alt dette siger Jesus dagen før han selv dør. Efter det opstår han igen på den tredje dag. Der er med andre ord, handling bag ordene, det er ikke tomme ord.

Der venter noget godt. Gudsriget beskrives faktisk ikke særligt meget. Men løseligt sagt, så er der billeder af fest og mad, der tegner sig et rige, hvor våben smedes om til plovjern.

Et sted, hvor Guds vilje altid sker.

Bibelen bruger billedet af en ny himmel og en ny jord, som er radikalt anderledes end den verden, vi kender.

⁶ Joh 14,1-4.

Der siges: "Nu er Guds bolig hos menneskene,
han vil bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud vil selv være hos dem.
Han vil tørre hver tåre af deres øjne,
og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være
mere.
Thi det, der var før, er forsvundet."⁷

Vi ved ikke meget, og måske er et af de bedste billeder vi
kan finde på Guds rige det vi finder i bogen/Filmen
Hytten, som jeg hermed vil anbefale alle at læse/se.

At døden er sejr, at den er liv, at der er evigt liv i Guds
bolig er godt at vide, og det kan på en eller anden måde
sætte os fri til at leve på trods af døden.

Jeg her hørt flere sige, at de ikke er bange for at dø selv,
men de er bange for at miste.

For det gør ondt at miste, og uanset hvordan vi vender og
drejer det, så er vi efterladt med en kærlighed som ikke
længere bindes op til et levende menneske og det gør
ondt, når kærligheden bliver hjemløs.

Derfor vil vi i dag mindes dem, som er gået foran os.
Dem vi savner og dem, som vi håber på nu er i det
fantastiske himmelske rige sammen med Gud.

Vi mindes:

⁷ Åb 21,3-5

7 af 7

Lad os bede.

Himmelske Fader. Tak for visheden om, at ingen lever og dør for sig selv. Tak, at vi i livet og døden er omsluttet af din nåde og kærlighed. Vi takker dig for NN og for det liv, han/hun har levet iblandt os. Vi beder om din hjælp og dit nærvær i sorgen og savnet. Lad Helligånden vidne i vore hjerter om det evige liv og giv os visheden om, at vi engang skal forenes i dit evige rige.

Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Eller:

Himmelske Fader, du som sendte din søn til jorden, for at han skulle lide og dø på korset og opstå i herlighed, giv os tro til at se opstandelsens glæde bag mørket og fortvivlelsen.

Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Salme: 456 Nærmere Gud til dig